

[Morten Lange.]

tro, at den sikkert styrede fabrik vil finde, at de ganske pæne afskrivningsregler, vi i øjeblikket har, er tilfredsstillende og udmærkede til det, som kan komme ind i en rationel drift. Det, man ville tilskynde til i øjeblikket ved at hæve afskrivningsreglerne, ville i virkeligheden være nogle marginalinvesteringer, hvis fornuft kunne være i højeste grad diskutabel som f. eks. det fuldstændig hovedløse eksempel, jeg fik, og som intet menneske kan tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Dagmar Andreasen: Hr. Morten Lange, det er jo ikke rigtigt, at nogen mennesker kan tjene penge på at købe en maskine og stille den bort i en papkasse. Det er noget, man bruger i den politiske agitation, og det er kommet det danske samfund dyrt at stå, at man har kørt på disse afskrivningsregler og fortalt folk, at det var skattefiduser. Det eneste, det er, er udsættelse af beskatning, og jeg tror, at samfundet ville være tjent med, at man lod de producerende virksomheder fremskynde det tidspunkt, da man automatiserede, i stedet for at udskyde det.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg bliver nødt til at gentage, at det forekommer mig, at de afskrivningsregler, vi har i øjeblikket, er gunstige, og det er et tvivlsspørgsmål, om man skal lave dem yderligere gunstige. Jeg har ikke brugt det udtryk om dem, at de var skattefiduser, jeg har derimod konstateret, at hvis man laver yderligere afskrivningsmuligheder, kan de næsten bruges til det, for så bliver afskrivningsmulighederne efterhånden så store i forhold til de årlige konjunktursvingninger inden for et bestemt regnskab, at man kan få fornemmelsen af, at folk kan føle sig fristet til noget, som har mere skattemæssige end produktionsmæssige årsager, og det var måske det, der skulle undgås.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Ja, det er ikke, fordi jeg føler trang til sådan set at blande mig i debatten om denne i øvrigt meget interessante detalje, men jeg synes, det er lidt synd, at fru Dagmar Andreasen bruger så megen tid

på at fravriste hr. Morten Lange den åbenbart dybtfølte tanke hos ham, at efter at Danmark er kommet i EF, behøver vort erhvervsliv ikke andre tilskyndelser til at investere kraftigere end før end den, at nu er vi i EF.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Hr. Morten Lange har ordet for en kort bemærkning, og derefter henstiller jeg, at vi slutter med de korte bemærkninger og går videre i talerrækken.

Morten Lange: Hr. Erhard Jakobsen har formodentlig kendskab til nationaløkonomi og ved, at vi i øjeblikket verden over er inde i en forholdsvis gunstig højkonjunktur, som har ramt EF-lande og ikke EF-lande, og det har formodentlig derfor ikke nogen særlig relation til EF, når jeg kom med de indlæg, jeg gjorde. Jeg har ikke haft nogen som helst grund til at tro, det var det, der hang sammen. Derimod gjorde jeg opmærksom på, at vort medlemskab af EF havde begrænset vore muligheder for at udnytte en række af de økonomiske styringsregler, som vi hidtil har haft.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Jeg beklager selvfølgelig, at hr. Morten Lange ikke har forstået sagen til bunds, men alle andre, der følger med i erhvervslivets udvikling, ved da, at det ikke bare er en almindelig højkonjunktur, der har fået dansk erhvervsliv til at investere kraftigt. Enhver ved bl. a. fra erhvervslivets egne udtalelser, og de ved det trods alt bedre, end hr. Morten Lange ved det, at det er netop forventningen om at komme i EF og derefter, at vi faktisk kom i EF, der har gjort det interessant for erhvervslivet at investere, og det er sikkerheden for de markedsbetingelser, man nu har, der har gjort, at man investerer så kraftigt, som man gør. Her bygger jeg ikke på, hvad hr. Morten Lange tror eller ikke tror, her bygger jeg på folk, der ved meget mere om det, nemlig erhvervslivets egne ledere.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Det må være slut med de korte bemærkninger. En ganske kort bemærkning til hr. Morten Lange.